

På egna ben

Millan Holm är sångerskan och sångpedagogen från Jönköping som numera bor i Stockholm och sedan två år tillbaka jobbar på Fryshusets soul-program.

TEXT MARTIN BÖRJESSON FOTO KARL BJURENSTEDT

Du har spelat in en EP nyligen. Hur skulle du beskriva det projektet?

– Det är en dröm som jag haft jättelänge att få spela in mina egna sånger och nu har det blivit verklighet. Det känns otroligt kul och jätteskönt att ha gjort det! Nu får jag jobba lite mer som sångerska än vad jag gjort innan. Jag har sjungit väldigt mycket med Erik (fästmanen Erik Tilling, min anm). Vi har spelat jättemycket ihop och det har tagit väldigt mycket tid, men nu efter jul ska jag försöka satsa på att komma ut och spela den musik jag skrivit till min skiva. Dessutom satsar jag på att spela in en hel skiva faktiskt, en fullängdare som ska vara klar till sommaren. Så nu jobbar jag på nya låtar till den! En rolig grej med EP:n är att den spelas på fjorton P4-stationer, och hälften av stationerna har haft den på A-rotation, d v s den ligger bland de låtar som spelas mest! Det är jag ödmjuk och tacksam över!

Vad inspirerar dig då du skriver låtar?

– Så här är det, låtarna på den här skivan har funnits i några år. Det har inte blivit något av dem innan men det är så kul att man äntligen fått möjlighet att producera dem och göra dem till det de ska vara, så som man hade tänkt från början. Min inspiration hämtar jag mycket ifrån andra skivor. Jag lyssnar otroligt mycket på skivor i olika stilar, t ex har Bruce Hornsbys musik verkligen inspirerat mig. Ett tag var jag inne på country och då blev det en sån låt, den sista på skivan. Rent textmässigt handlar det om ganska vardagsnära texter om ens tro, vilket jag är glad över. Att genom texterna få spegla min tro. Det finns ett behov av att uttrycka tankar och känslor och det har jag gjort genom att skriva av mig, i form av låtar.

Och de har mer och mer börjat handla om nära vänner, min systers barn t ex... ja, olika starka känslor helt enkelt. Hitintills har jag inte fått några superraka texter som uttrycker att "Jesus har dött för dig". Jag skulle jättegärna vilja det men det har inte kommit än. Och då har jag tänkt att jag går vara tacksam för den gåva jag fått, och i varje låt finns det någonting som visar på min livshållning

och min tro på Gud. Så det genomsyrar ändå mina texter, och kanske det är någon som kan identifiera sig med dem, och den vardagliga relationen med Gud. Så tänker jag!

Vad snurrar i din stereo nu?

– Just nu spelar jag en massa jullåtar med allt ifrån Amy Grant, till Carola, till Anne Sofie von Otter... Jag försöker sätta alla texter inför en stor julkonsert i Sofiakyrkan, Jönköping. När det inte är jul så lyssnar jag mycket på Whitney Houston, jag har precis köpt hennes julska! Sen har jag nyligen köpt en skiva med Lucie Silvas, den är jättebra. Hennes röst är lite lik Christina Aguileras, fast lite mer pop-rockigt. Men hon sjunger souligt liksom. Sen blir det ju mycket Bruce Hornsby också... Det går i vågor!

En omöjlig fråga, men ändå, vad är viktigast i en låt, texten eller musiken?

– Det viktigaste för mig är samspelet, att musiken uttrycker det texten säger och tvärtom på nåt sätt, så att man kan tala genom båda delarna. Det är ju drömmen men det är inte alltid man får till det så.

Vilken låtskrivare eller artist betyder mycket för dig?

– Ja, den som inspirerar mig mest rent sångligt är ju Whitney. Alltså, jag säger bara... det finns ingen bättre! Nej, men allvarligt talat, hon är den största sångliga inspirationskällan, hon och Donny Hathaway. De är liksom...ja, de är såå bra! Sen även Joni Mitchell förstås, det är något speciellt med hennes låtar. Utöver detta lyssnar jag mycket på jazz, soul och hiphop. World Wide Underground-plattan med Erykah Badu för att ta ett exempel. Oj vilken bra skiva! Ja, det finns massa plattor man kan nämna!

Tack Millan för intervjun och lycka till framöver med inspelningar och låtskriveri!